

Bruxelles, den 3.10.2012
COM(2012) 585 final

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om opfølgningen på decharge for regnskabsåret 2010 (Resumé)

{ SWD(2012) 330 final }
{ SWD(2012) 340 final }

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om opfølgningen på decharge for regnskabsåret 2010 (Resumé)

BERETNING OM OPFØLGNINGEN PÅ ANMODNINGERNE I EUROPA-PARLAMENTETS DECHARGE BESLUTNINGER OG RÅDETS DECHARGEHENSTILLING FOR REGNSKABSÅRET 2010

INDLEDENDE BEMÆRKNINGER

Dette er Kommissionens beretning til Europa-Parlamentet (EP) og Rådet om opfølgningen på Parlamentets dechargebeslutninger¹ og Rådets henstilling² for regnskabsåret 2010 i henhold til artikel 319, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, artikel 147 i finansforordningen og artikel 119, stk. 5, i finansforordningen for Den Europæiske Udviklingsfond.

Beretningen fokuserer på de fire prioriterede aktioner, som Europa-Parlamentet understregede i sine beslutninger om decharge, såvel som andre centrale spørgsmål. Den ledsages af to arbejdsdokumenter fra Kommissionens tjenestegrene, som indeholder Kommissionens svar på hver specifik anmodning fra Europa-Parlamentet og Rådet (i alt 428). Sammenlignet med dechargebeslutningerne og henstillingen fra 2009 udgør dette en forøgelse på 44 % i antallet af anmodninger stilet til Kommissionen.

Ud af de 428 anmodninger indeholder Europa-Parlamentets beslutning 337, mens Rådets henstilling indeholder 91. Kommissionen er enig i, at der bør træffes foranstaltninger i forbindelse med 119 anmodninger (heraf 95 fra Europa-Parlamentet og 24 fra Rådet). Kommissionen vurderer, at de ønskede foranstaltninger for 283 anmodningers vedkommende (217 fra Europa-Parlamentet og 66 fra Rådet) allerede er truffet eller er i gang, selv om resultatet af dem i nogle tilfælde skal vurderes. Endelig var der 26 anmodninger (25 fra Europa-Parlamentet³ og 1 fra Rådet⁴), som Kommissionen ikke kunne acceptere af årsager, der har at gøre med de bestående retlige og budgetmæssige rammer eller Kommissionens institutionelle rolle eller beføjelser. En begrundelse findes i de to vedlagte arbejdsdokumenter fra Kommissionens tjenestegrene, hvori Kommissionen afviser de anmodninger, som dechargemyndigheden fremsætter.

---

¹ 2010 decharge for det almindelige budget, Revisionsretten særberetninger i forbindelse med Kommissionens decharge, decharge for EUF, decharge for agenturerne. Dokumentreferencer P7_TA(2012)0153 og P7_TA(2012)0154, som kan findes på følgende internetadresser: <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=20120510&secondRef=TOC&language=da>

² Dokumenthenvisninger 6081/12 ADD 1 og 2, og 6084/12 ADD 1 offentliggjort på: <http://www.europarl.europa.eu/committees/da/cont/publications.html?id=CONT00003>

³ Jf. artikel 19, 47, 53, 58, 71, 78, 89, 90, 95, 138, 148, 151, 152, 183, 189, 227, 241, 244, 302, 305, 306, 309, 310, 311 og 332 i arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene om Europa-Parlamentets beslutninger.

⁴ Jf. artikel 69 i arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene om Rådets henstilling.

1. PRIORITEREDE FORANSTALTNINGER

I den almindelige dechargebeslutning for 2010 understreger Europa-Parlamentet specifikt fire prioriterede aktioner, som har med den institutionelle ansvarlighed og finanserne at gøre. Disse anmodninger er blevet drøftet indgående under dechargeproceduren i særdeleshed med de ærede medlemmer af Budgetkontroludvalget (CONT). Kommissionen beviste sit stærke engagement i forhold til de prioriterede aktioner.

1.1. Nøje overvågning af brugen af finansieringstekniske instrumenter

I punkt 21 opfordrer Europa-Parlamentet Kommissionen til nøje at overvåge brugen af finansieringstekniske instrumenter gennem et sæt forskellige aktioner samt til hvert år at rapportere til dechargemyndigheden om gennemførelsen af aktionerne. Europa-Parlamentet opfordrer desuden Kommissionen til at notere sig de erfaringer, der er gjort, til at give en risikovurdering samt til at udvikle mekanismer til at styrke medlemsstaternes indberetningsforpligtelser.

I februar 2012 sendte Kommissionen et arbejdsdokument⁵ til Europa-Parlamentet med en vurdering af både Kommissionens og medlemsstaternes erfaringer med at gennemføre de finansieringstekniske instrumenter inden for samhørighedspolitikken. På grundlag af de til rådighed værende revisionsresultater indeholder arbejdsdokumentet desuden de indhentede erfaringer samt de foranstaltninger, Kommissionen og medlemsstaterne har truffet i løbet af den nuværende programmeringsperiode samt de foranstaltninger, der foreslås for fremtiden. Arbejdsdokumentet understreger også specifikke risici, der er iboende i sådanne instrumenter. Arbejdsdokumentets hovedkonklusion er, at de finansieringstekniske instrumenter kan spille en væsentlig rolle i opnåelsen af samhørighedspolitikens mål, idet de leverer en betydelig løftestangeffekt og tiltrækker private investorer. Det bidrager til at gøre samhørighedspolitikken mere effektiv og bæredygtig, hvilket hjælper regionerne med at klare de langsigtede udfordringer og øge politikens virkning på længere sigt.

Imidlertid har erfaringer også vist, at der er behov for tydeligere regler og mere vejledning for at sikre en sund økonomisk forvaltning. I denne henseende har Revisionsretten anbefalet Kommissionen⁶ at rette bedste praksis ind med henblik på at udforske mulighederne for at give medlemsstaterne skabeloner til de finansielle instrumenter samt definere og anvende gearingsgrader og indikatorer såvel som en metode for genanvendelse med minimumsrevolveringsperioder. Kommissionen imødekom disse anbefalinger ved at indføje konceptet og reglerne for gearing og genanvendelse i forslagene til de fælles bestemmelser for strukturinstrumenterne for programmeringsperioden 2014-2020⁷. Kommissionen sikrede også størst mulig sammenhæng mellem rammen for de finansielle instrumenter under de fælles bestemmelser og rammen for instrumenter på EU-niveau under EU's finansforordning (og den vil fortsat sikre sammenhæng i gennemførelsen af efterfølgende delegerede retsakter).

Tidligt i 2011 foretog Kommissionen i mangel af et formelt indberetningskrav i den gældende forordning et omfattende stykke arbejde med at indsamle oplysninger fra medlemsstaterne, hvilket også tjente til at forberede Kommissionens regnskaber for 2010. Dette stykke arbejde blev udført på grundlag af medlemsstaternes frivillige samarbejde og gav Kommissionen

---

⁵ SWD(2012) 36.

⁶ Særberetning 2/2012: Finansielle instrumenter for SMV'er medfinansieret af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling.

⁷ KOM(2011) 615 endelig

mulighed for at identificere, hvilken støttevolumen der blev ydet gennem de finansieringstekniske instrumenter, samt de gennemførte instrumenters type. Resultaterne blev præsenteret i en rapport⁸, som giver en omfattende kortlægning af alle finansieringstekniske instrumenter, som blev indført sidst i 2010, og rapporten giver et analytisk overblik over gennemførelsesprocessen for de finansieringstekniske instrumenter. Kommissionen gentog indsamlingen af oplysninger sidst i 2011 med henblik på at forberede Kommissionens regnskaber for 2011.

Denne indsamling af oplysninger viste, at der var behov for at forbedre de retlige rammer, og Kommissionen indledte i juli 2011 en gennemgang af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006. Denne hurtige gennemgang endte i december 2011 med indførelsen af krav, der gør indberetning fra medlemsstaterne om økonomi og gennemførelsesrelaterede spørgsmål til en regelmæssig, standardiseret og obligatorisk procedure i den årlige rapportering om programmernes gennemførelse. Kommissionens forslag for næste programmeringsperiode indeholder lignende krav, ifølge hvilke medlemsstaterne som bilag til den årlig gennemførelsesrapport skal sende Kommissionen en specifik rapport, der dækker operationer, som omfatter finansieringstekniske instrumenter.

Kommissionen har desuden iværksat to omfattende processer, som vil gøre det muligt for Kommissionen at indberette detaljeret om de finansieringstekniske instrumenter. Den første øvelse er en analyse per medlemsstat, der omfatter en generel evaluering af brugen af finansieringstekniske instrumenter. Denne evaluering vil være tilgængelig sidst i 2012. Den anden øvelse er en tematisk revision af en stikprøve af de finansieringstekniske instrumenter. Hovedformålet hermed er vurdere, hvor omfattende revision der foretages af gennemførelsen af de finansieringstekniske instrumenter ned til de individuelle modtageres niveau. Kommissionen vil rapportere om resultatet af begge evalueringer samt revisionen i de kommende årlige aktivitetsrapporter for de tjenestegrene, der har ansvaret for strukturfondene.

Endelig er Kommissionen, for så vidt angår anmodningen om regelmæssig indberetning til dechargemyndigheden, forpligtet til hvert år at udsende en rapport om de finansieringstekniske instrumenter på grundlag af specifikke data, der er indhentet fra medlemsstaterne. Disse data vil bl.a. indeholde en beskrivelse af gennemførelsesordninger, en identificering af organer, der er involveret i gennemførelsen, EU's bidrag og den nationale medfinansiering, som betales til de finansieringstekniske instrumenter, samt de støttebeløb, der betales til slutmodtagerne. Kommissionen vil senest i fjerde kvartal hvert år (fra og med 2012) udsende en rapport om de finansieringstekniske instrumenter, medlemsstaterne gennemfører.

Hvad angår udvikling i landdistrikterne har Kommissionen truffet håndfaste foranstaltninger for nøje at overvåge de finansieringstekniske instrumenter samt forbedre de juridiske bestemmelser for at undgå misbrug af disse instrumenter. Kommissionen ændrede i løbet af 2011 Kommissionens forordning (EF) nr. 1974/2006 for at forpligte medlemsstaterne til at udføre en passende forudgående evaluering af de forventede tab ved etablering og afslutning af garantifondene. Til forberedelse af regnskaberne for 2010 og 2011 indsamlede Kommissionen oplysninger om de finansieringstekniske instrumenter på grundlag af medlemsstaternes frivillige samarbejde som forklaret i det ovenstående i forbindelse med strukturfondene. Desuden bliver medlemsstaterne siden 2012 anmodet om, hvor det er relevant, i udgiftsanmeldelsen at oplyse om beløb, der betales til de finansieringstekniske

---

⁸

<http://www.europarl.europa.eu/document/activities/cont/201202/20120206ATT37316/20120206ATT37316EN.pdf>

instrumenter. Skulle udgiftsanmeldelsen ikke være fuldstændig, kan Kommissionen anmode medlemsstaten om yderligere oplysninger og kan på sigt reducere eller suspendere den tilhørende mellemliggende betaling. De ovennævnte oplysninger skal regelmæssigt rapporteres til Parlamentet. For den næste programmeringsperiode vil de juridiske bestemmelser om de finansieringstekniske instrumenter blive harmoniseret med strukturfondene i forordningen om fælles bestemmelser⁹.

1.2. Ansvarlighedskæde

I punkt 36 opfordrer Parlamentet Kommissionen til at give Budgetkontroludvalget fuld indsigt i medlemsstaternes årlige oversigter. Kommissionens tjenestegrene har lavet et udkast til et særligt afsnit til de relevante årlige aktivitetsrapporter med en analyse af den sikring, der er opnået fra de årlige oversigter. Desuden blev alle årlige oversigter gjort tilgængelige for Europa-Parlamentet under dechargeproceduren, i det omfang gældende regler åbnede mulighed herfor¹⁰. Kommissionen vil fortsætte med at gøre dette frem til udgangen af den nuværende flerårige finansielle ramme for 2007-2013. Med indførelsen af fokuserede forvaltningserklæringer fra medlemsstaterne i den reviderede finansforordning er Kommissionen overbevist om, at ansvarlighedskæden vil blive forbedret yderligere.

Hvad angår Kommissionens politiske erklæring, hvori den accepterer ansvaret for gennemførelsen af EU's budget, bekræfter den, at den til fulde påtager sig dette ansvar som fastsat i artikel 317 i EUF-traktaten. Kommissionen vedtager formelt og som kollegium den årlige synteserapport, som dækker det overordnede ansvar for EU's budget. Kommissionen har også ændret indledningen til denne rapport, så det nu tydeligt bekræftes, at Kommissionen tager det overordnede politiske ansvar for forvaltningen, som varetages af dets generaldirektører og lederne i tjenestegrenene, på grundlag af de erklæringer og forbehold, som de har fremsat i deres årlige aktivitetsrapporter.

Kommissionen forpligter sig til fortsat at forbedre kvaliteten, læsbarheden og sammenligneligheden i de årlige aktivitetsrapporter, der er Kommissionens primære indberetningsinstrument for ansvarlighed og forvaltning. Hvad angår anmodningen om at tilføje den ansvarlige kommissærs underskrift til den årlige aktivitetsrapport fra vedkommendes afdeling, minder Kommissionen imidlertid om, at dette er i modstrid med dens interne styringsstruktur. På grundlag af én af kollegiets beslutninger tilskrives det primære ansvar for forvaltning af økonomiske og menneskelige ressourcer individuelt til generaldirektørerne og lederne i tjenestegrenene, som ved deres underskrift på deres årlige aktivitetsrapporter påtager sig deres forvaltningsansvar.

Da Kommissionen i november 2011 udsendte sine opdaterede stående instrukser til forberedelsen af de årlige aktivitetsrapporter for 2011 og de dertil hørende vejledninger, tog Kommissionen til fulde hensyn til Parlamentets anmodning om at udarbejde de årlige aktivitetsrapporter ud fra princippet om objektivitet ved at undgå optimistiske skøn og give vejledning til tjenestegrenene i særdeleshed vedrørende restfejlfrekvenserne og risikobeløbene. Hvad angår restfejlfrekvenserne og risikobeløbene, tog Kommissionen i november 2011 fat på spørgsmålet ved at ændre sine stående instrukser for forberedelse af de

---

⁹ KOM(2011) 615.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter såvel som rammeaftale om forbindelserne mellem Europa-Parlament og Europa-Kommissionen (L 304/47 – bilag II; tilsendelse af fortrolige oplysninger til Parlamentet, punkt 1.2.3).

årlige aktivitetsrapporter for 2011, idet der blev fastlagt principper for, hvordan man kan undgå optimistiske skøn af fejlfrekvenserne. Kommissionens centrale tjenestegrene har overvåget, at gennemførelsen af instrukserne til at sikre objektivitet er foregået ensartet.

Hvad angår spørgsmålet om de afvigende fejlfrekvenser, som Kommissionen har indberettet og Revisionsretten beregnet, pointerer Kommissionen, at den primære årsag til forskellene Kommissionens og Revisionsrettens forskellige mandater og ansvar. For det første henviser Revisionsrettens fejlfrekvens til kapitler i dens årsberetning, der dækker visse politikområder, mens fejlfrekvenserne i de individuelle årlige aktivitetsrapporter henviser til den enkelte berørte tjenestegren eller til et specifikt program. For det andet omfatter forvaltningen og kontrolsystemerne for de flerårige programmer en kaskade af forskellige, efterfølgende kontroller over adskillige år, som tager hensyn til disse programmets særlige forhold. Dette betyder, at uregelmæssigheder løbende opdages og korrigeres frem til programmernes afslutning, mens Revisionsretten giver en anslået fejlfrekvens for et givet finansår.

Kommissionen har efter anmodning om at revurdere metoderne bag den interne revisors samlede vurdering ved at tage fat på de svagheder, Revisionsretten har identificeret, bemærket sig de iagttagelser, Revisionsretten har gjort sig i sin årsberetning, for så vidt angår det faktum, at den interne revisor og Revisionsretten kom frem til forskellige konklusioner, da de gennemgik Kommissionens interne kontrolstruktur. Mens Kommissionens interne revisor søger sikkerhed for, hvorvidt hver tjenestegren har etableret effektive kontrolsystemer, giver Revisionsretten et skøn om fejlfrekvensen i de underliggende transaktioners formelle rigtighed og lovlighed og afgiver en udtalelse om regnskabernes pålidelighed. Derudover kan Kommissionen anmode den interne revisor om at udføre en specifik revision, er han eller hun imidlertid fuldt ud uafhængig i udførelsen af sine pligter.

Den sidste anmodning henviser til spørgsmålet om, hvorvidt Kommissionens ledelsesordninger kunne forbedres yderligere under hensyntagen til grønbogen om virksomhedsledelse i EU for den private sektor. Kommissionen bekræfter sit engagement i at sikre en effektiv og gennemsigtig ledelsesramme på grundlag af de tidligere nævnte principper om ansvarlighed. Kommissionens nuværende forvaltningsordninger, der er baseret på en formelt vedtaget redegørelse for virksomhedsledelse tager i fuld udstrækning hensyn til disse grundlæggende kriterier for en solid ledelsesstruktur. For yderligere at tydeliggøre Kommissionen overordnede ansvar for gennemførelsen af EU's budget er Kommissionens årlige synteserapport blevet tilpasset tilsvarende.

1.3. Den øgede brug af forfinansiering

I punkt 56 opfordrede Europa-Parlamentet Kommissionen til at orientere det om den øgede brug af forfinansiering mellem 2005 og 2010 og til at tilpasse graden af forfinansiering i de forskellige programmer for at sikre betalingsmodtagerne det nødvendige rådighedsbeløb ved projekternes start.

Kommissionen er enig med Europa-Parlamentet om, at forfinansiering fortjener passende regelmæssig opmærksomhed.

Den øgede brug af forfinansiering i de seneste år afspejler de flerårige programmets udgiftscyklus og skyldes mestendels starten på programmeringsperioden 2007-2013. Andre bidragende faktorer er: den supplerende forfinansiering, der er betalt i forbindelse med pakken til afhjælpning af virkningerne af den økonomiske krise i 2009-2010, og strukturfondenes

øgede brug af finansieringstekniske instrumenter, som også opføres som forfinansiering i årsregnskaberne.

Graden af forfinansiering i de forskellige programmer skal sikre betalingsmodtageren det rådighedsbeløb, som er nødvendigt for at kunne starte et projekt, samt beskytte EU's økonomiske interesser og tage hensyn til operationelle og omkostningseffektivitetsrelaterede begrænsninger.

Europa-Parlamentet og Rådet var enige om at ændre reglerne i den nye finansforordning¹¹, hvori det foreskrives, at forfinansiering skal afsluttes regelmæssigt og følge de underliggende projekters timing og økonomiske substans. Alternativt skal den anvisningsberettigede for projekter på over 5 000 000 EUR indhente oplysninger fra betalingsmodtagerne om de samlede udgifter mindst én gang om året. Der gælder andre regler for projekter, der har at gøre med aktioner i forhold til tredjelande, som ikke er underlagt disse regler. For sådanne projekter er der imidlertid et tilladt maksimum på to ikke-afsluttede forfinansieringer for projekter med en værdi på over 5 000 000 EUR.

Endelig viser de seneste oplysninger, at forfinansieringsbeløbet globalt set er faldet en smule i 2011, hvilket bekræfter, at den stigning, man så i de tidligere år af den finansielle ramme for 2007-2013 også er en normal udvikling, som er forbundet med de flerårige programmets udgiftsprofil.

1.4. Effektive sanktionsmekanismer inden for samhørighedspolitikken

I punkt 124 opfordrer Europa-Parlamentet Kommissionen til at skabe effektive sanktionsmekanismer ved at gøre nettoreduktioner til en regel og gå bort fra projekter med finansiering med tilbagevirkende kraft såvel som til at forpligte medlemsstaterne til at inddrive ikke-støtteberettigede udgifter fra modtagerne og opfordre medlemsstaterne til at gennemføre samhørighedspolitikken mere effektivt. Disse sanktionsmekanismer bør gennemføres med minimale skønsbeføjelser, involvere passende indberetning fra medlemsstaterne og give Kommissionen mulighed for at pålægge bøder, standse operationelle programmer, der ikke opfylder betingelserne, og lægge sag an mod medlemsstater, der ikke opfylder deres forpligtelser i henhold til artikel 258 i EUF-traktaten.

Kommissionen ønsker atter at bekræfte, at den er fast besluttet på at føre tilsyn med gennemførelsen af programmer inden for samhørighedspolitikken også med henblik på at beskytte EU's økonomiske interesser. Kommissionen vurderer også, at de forebyggende og korrigerende foranstaltninger, der allerede er til rådighed (afbrydelser, suspensioner, finansielle korrektioner), bidrager effektivt til at nå målene.

Kommissionen anerkender dog, at de værktøjer, den har til rådighed kunne styrkes yderligere på visse områder.

Forslaget til fælles bestemmelser for alle strukturinstrumenter¹² tager fat på et af Europa-Parlamentets krav gennem længere tid ved at indføre finansielle nettokorrektioner i forhold til medlemsstaterne i tilfælde "hvor Kommissionen eller Revisionsretten opdager

---

¹¹ Artikel 87, stk. 4, og artikel 176, stk. 4, i den reviderede almindelige finansforordning, der i øjeblikket er under vedtagelse af de lovgivende myndigheder.

¹² Se artikel 137, stk. 6, KOM(2011) 615 endelig.

uregelmæssigheder, der påvirker de årsregnskaber, som sendes til Kommissionen" samt ved at forbedre procedurer og betingelser for at afbryde eller suspendere betalinger.

Vedrørende projekter med finansiering med tilbagevirkende kraft klarlægger forslaget til de fælles bestemmelser yderligere sådanne projekters støtteberettigelse ved klart at forbyde de myndigheder, der forvalter projekterne, at vælge projekter, der fysisk set er afsluttet eller som er fuldt ud gennemført på tidspunktet for fremsendelse af ansøgningerne om finansiering (artikel 55, stk. 4). Kommissionen regner nu med, at lovgiveren sørger for, at disse forslag manifesterer sig i forordningen.

I den nuværende periode bærer de individuelle betalingsmodtagere allerede omkostningerne for de finansielle korrektioner, som deres projekt påføres som følge af individuelle kontroller og revisioner. Finansielle korrektioner, der er et resultat af svage administrative procedurer, har imidlertid til formål at dække *en general risiko* for uregelmæssige udgifter, som anmeldes til Kommissionen og som derfor ikke er forbundet med de individuelle betalingsmodtagere.

Kommissionens lovgivningsforslag for perioden 2014-2020 lægger vægt på samhørighedspolitikens resultater og effektivitet gennem: strategisk programmering på grundlag af målsætninger, tematisk koncentration, præstationsrammer, der indeholder en præstationsvurdering og en præstationsreserve, fælles indikatorer, fokus på kvaliteten af overvågningsdata med mulighed for at suspendere betalinger, hvis overvågningsdataene ikke er pålidelige samt udvidede muligheder for at benytte godtgørelsessystemer baseret på output eller resultater.

Kommissionen har desuden fremsat forslag til styrkelse af medlemsstaternes ansvarlighed og Kommissionens rolle som tilsynsførende ved at tydeliggøre brugen af de forskellige sanktionsmekanismer, som den har til rådighed. Kommissionen foreslog dog ikke et system "til at pålægge medlemsstater bøder eller standse operationelle programmer i medlemsstater eller regioner, der gentagne gange har undladt at gennemføre strukturfondene og Samhørighedsfonden korrekt". Den vurderer, at dens nuværende forslag til forbedrede værktøjer, herunder nettokorrektioner, gør det muligt for den på passende vis at føre tilsyn med gennemførelsen af hvert program på medlemsstatsplan. I tilfælde af, at medlemsstaterne gentagne gange ikke lever op til deres retlige forpligtelser, kan Kommissionen på grundlag af artikel 258 i EUF-traktaten også beslutte at indlede en overtrædelsesprocedure mod en medlemsstat, i særdeleshed hvor der foreligger et tydeligt brud på medlemsstatens pligt til at samarbejde (artikel 4, stk. 3 i EUF-traktaten).

2. HORIZONTALT SPØRGSMÅL

2.1. Kommissionens corporate governance

I punkt 35 anmoder Europa-Parlamentet formanden for Kommissionen om at underskrive regnskaberne og fremlægge dem sammen med en beskrivelse af de risici, som kunne få indflydelse på opnåelse af de politiske målsætninger, ligesom der anmodes om en udtalelse hvori formanden sammen med kommissærkollegiet påtager sig ansvaret for risikostyringen samt en formel corporate governance-erklæring.

Kommissionen har allerede udtrykt sin holdning til den måde, hvorpå den tager det generelle politiske ansvar i denne henseende (se punkt 1.2). Hvad angår formandens underskrift på regnskaberne, pointerer Kommissionen, at enhver yderligere udtalelse fra formanden og/eller

andre medlemmer af kollegiet, som forbliver politisk ansvarlige, ville gøre tildelingen af forvaltningsansvaret til generaldirektørerne mindre tydeligt.

Hvad angår oplysninger om risici, drøftes dette spørgsmål inden for rammerne af et projekt under International Public Sector Accounting Standards Board (IPSASB), hvor Kommissionen er repræsenteret. Kommissionen foreslår at afvente udfaldet af dette projekt, før man anvender den endelige internationale standard/vejledning.

2.2. Medlemsstaternes ansvar

I punkt 47 anmoder Europa-Parlamentet om et forslag til indførelse af obligatoriske nationale forvaltningserklæringer. I forbindelse med revisionen af finansforordningen har Kommissionen støttet forslaget om frivillige nationale erklæringer, som underskrives på politisk plan. Som et resultat af forhandlingerne om den nye finansforordning forudses det, at medlemsstaterne kan sende erklæringer til Kommissionen, som er underskrevet på det rette niveau på grundlag af de oplysninger, der hvert år fremsendes til Kommissionen (regnskaber, forvaltningserklæringer, årlige sammendrag af de endelige revisionsberetninger og kontroller samt revisionserklæringer). De frivillige erklæringer vil blive udsendt som supplement til de obligatoriske forvaltningserklæringer, som vil blive underskrevet af de organer, som medlemsstaterne her udpeget. Disse bestemmelser vil for første gang gælde for udgifter, der er et resultat af forpligtelser fra og med 2014.

2.3. Den Europæiske Finansielle Stabiliseringsmekanisme (EFSM)

I punkt 78 anmodes Kommissionen om at rapportere til Europa-Parlamentet og Rådet to gange om året om de risici, EU's budget er udsat for gennem garantien til EFSM. Derudover skal Kommissionen oplyse, hvordan pengene skal overføres til EU's budget og derfra til EFSM i tilfælde af misligholdelse.

I alle tilfælde finansierer de obligationer, EU udsteder, lånene "back-to-back". Under normale omstændigheder dækker tilbagebetalingen fra det låntagende land tilbagebetalingen af de obligationer, der er udstedt af EU.

I tilfælde af misligholdelse sikrer Kommissionens likviditetsstyring og dens ret til at trække på medlemsstaterne for bidrag i henhold til bestemmelserne i artikel 12, stk. 3, i forordning 1150/2000 rettidig betaling af alle obligatoriske udgifter, herunder gældsbyrden for de obligationer, der er udstedt af EU. Alle midler, der mobiliseres på denne måde, vil blive foreslået opført under konto 01 04 01 03 "Den Europæiske Unions garanti for EU-lån, der optages til at yde finansiell støtte under den europæiske finansielle stabilitetsmekanisme". Europa-Parlamentet vil som budgetmyndighedens ene arm deltage i denne beslutning.

2.4. Gennemsigtighed

Europa-Parlamentet anmoder i punkterne 80-82 om, at alle udbetalinger af bistand fra EU's budget skal registreres i en brugervenlig onlinedatabase med passende hensyntagen til loven om databeskyttelse.

Kommissionen vurderer, at den opfylder kravene om gennemsigtighed som defineret i finansforordningen med passende hensyntagen til loven om databeskyttelse og EU-domstolens retspraksis.

Kommissionen offentliggør direkte de oplysninger, der har at gøre med modtagere af EU-midler, som gennemføres under direkte forvaltning. Disse oplysninger er tilgængelige gennem ordningen for finansiel gennemsigtighed, som er en central onlinesøgemaskine¹³.

Hvor forvaltningen af EU-midler overlades til andre enheder og personer (tredjelande, internationale organisationer, EU-agenturer osv.) vil de aftaler, der overlader dem opgaver forbundet med gennemførelsen af budgettet ifølge den nye finansforordning og gennemførelsesbestemmelserne for denne, kræve, at oplysningerne om modtagerne offentliggøres i henhold til en standardopstilling på de forvaltende myndigheder eller organers hjemmeside¹⁴ eller sendes til Kommissionen med henblik på offentliggørelse.

3. SPECIFIKKE SPØRGSMÅL

3.1. Ydeevne: opnåelse af resultater ved hjælp af EU-budgettet

I punkt 98 erindrer Europa-Parlamentet om sit forslag om, at Kommissionen skal udpege en "resultatsagkyndig" for at etablere et tydeligt ejerskab over Kommissionens evalueringsrapport (artikel 318 i EUF-traktaten).

Kommissionen vurderer ikke, at der mangler ejerskab over evalueringsrapporten, som den vedtages af dens kollegium, og den gentager sin forpligtelse til at fremlægge evalueringsrapporten i fuld overensstemmelse med artikel 318 i TEUF. Kommissionen vil benytte sine etablerede arbejdsmetoder til at udarbejde denne rapport sammen med alle de andre politiske erklæringer og dokumenter, som den udarbejder vedrørende spørgsmål om evaluering. Disse metoder omfatter bidrag fra evalueringsenhederne i hvert generaldirektorat.

3.2. Samhørighed

I punkt 117 opfordrer Europa-Parlamentet Kommissionen til at analysere svaghederne i de medlemsstater og regioner, der er præget af en højere fejlfrekvens. Kommissionen forberedte i november 2011 et arbejdsdokument med denne analyse og fortsætter med sin strenge tilsynsførende rolle som følge af Kommissionens forpligtelser under handlingsplanen for 2008¹⁵. Generaldirektoraterne for Regionalpolitik og Beskæftigelse har taget forbehold med hensyn til et betydeligt antal programmer i deres årlige aktivitetsrapporter for 2011 og har efterfølgende afbrudt og/eller suspenderet betalingerne til disse programmer. Denne tilgang følger den generelle målsætning om at styrke Kommissionens tilsynsførende rolle.

Herudover anmoder Europa-Parlamentet i punkt 118 Kommissionen om kun at genoptage afbrudte betalingerne, hvis tilstrækkeligt revisionsbevis indsamlet på stedet beviser, at der er rettet op på svaghederne. Kommissionen understreger, at den ikke genoptager betalingerne, før den har fået bekræftet, at systemerne er korrigeret for fremtiden, og at der er blevet gennemført finansielle korrektioner for de tidligere udgifter på grundlag af formelle skriftlige forpligtelser og rapporter, der er fremsendt af de ansvarlige forvaltningsmyndigheder og valideret af den nationale revisionsmyndighed eller opfølgende revisioner på stedet udført af Kommissionen selv.

---

¹³ http://ec.europa.eu/beneficiaries/fts/index_en.htm.

¹⁴ De vil desuden kunne offentliggøre disse oplysninger i henhold til en standardopstilling med et hvilket som helst andet egnet middel.

¹⁵ SEK(2011) 1179.

3.3. Landbrug og naturressourcer

I punkt 128 opfordrer Europa-Parlamentet Kommissionen til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at kompensationsordningerne er gennemsigtige og omkostningseffektive, hvis de overhovedet skal fortsættes. Med hensyn til fødevarehjælpeprogrammet for de socialt dårligst stillede giver forordning (EU) nr. 121/2012 mulighed for at fortsætte den nuværende ordning frem til udgangen af årsplanen for 2013. Ifølge forslaget til den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 bliver fødevarehjælpeprogrammet fra og med 2014 finansieret af samhørighedsbudgettet.

3.4. Ekstern bistand inklusive De Europæiske Udviklingsfonde

Vedrørende EU's bistand til Haiti anmoder Europa-Parlamentet både i punkterne 72-75 i beslutningen om De Europæiske Udviklingsfonde og i punkterne 147-150 i beslutningen om det almindelige budget om at sikre bedre sammenhæng og komplementaritet mellem den humanitære bistand og udviklingsbistanden både på politisk niveau og i praksis samt at øge synligheden. Samtidig anmoder Europa-Parlamentet i beslutningen om decharge for det almindelige budget om en liste over projekter, der er afviklet på Haiti, sammen med en detaljeret vurdering af deres nuværende situation.

De instrukser for EDF/DCI for perioden 2014-2020, som er blevet sendt til EU-delegationerne sigter på at sikre en omfattende, sammenhængende og effektiv tilgang til partnerlande og på at forbedre koordinering og komplementaritet mellem de geografiske og tematiske programmer/instrumenter. Såvel i programmeringen som i gennemførelsen af EDF-finansierede aktiviteter vil der derfor blive trukket på EU's Generaldirektorat for Humanitær Bistand og Civilbeskyttelses særlige ekspertise.

Hvad angår listen over de projekter, pointerer Kommissionen, at der allerede er et antal standardprocedurer på plads for at sikre regelmæssig periodisk overvågning og evaluering af udviklingsprojekter¹⁶. Desuden indeholder Kommissionens GD DEVCO's arbejdsplan en landeevaluering for Haiti, som forventes at udkomme næste år. EU-delegationerne har modtaget instruktioner om at tage konkrete skridt til at øge synligheden i tæt samarbejde med ECHO.

Parlamentet opfordrer Kommissionen til, at budgetstøtteinstrumenterne ledsages af strenge og veldefinerede betingelser (artikel 138 i beslutningen om det almindelige budget). Der er allerede taget hånd om dette i Kommissionens meddelelse om den fremtidige tilgang til EU's budgetstøtte til tredjelande¹⁷ og mere specifikt i retningslinjer til udarbejdelse og gennemførelse af budgetstøtteprogrammer. Som en del af disse retningslinjer har Kommissionen sammen med medlemsstaterne forberedt en fælles ramme for risikovurdering, der dækker politisk ledelse, makroøkonomisk stabilitet, forvaltning af offentlige finanser, korruption osv. Denne ramme har vist sig at være et nyttigt værktøj til at udarbejde og gennemføre budgetstøtteoperationer.

---

¹⁶ Yderligere oplysninger om Haiti kan findes på:
http://ec.europa.eu/europeaid/where/acp/country-cooperation/haiti/haiti_en.htm
http://eeas.europa.eu/delegations/haiti/projects/list_of_projects/projects_fr.htm

¹⁷ http://eeas.europa.eu/delegations/haiti/projects/case_studies/index_fr.htm
KOM(2011) 638.

Endelig, hvad angår integreringen af Den Europæiske Udviklingsfond i EU's budget (punkterne 4-6 i beslutningen om Den Europæiske Udviklingsfond), er det Kommissionens holdning, at da Cotonouaftalen udløber i 2020, bør perioden 2014-2020 hellere bruges til at omdefinere principperne og arkitekturen bag EU-AVS-partnerskabet samt til at forberede integreringen af samarbejdet med AVS-staterne i budgettet for perioden efter Cotonou.

3.5. Anmodninger til Kommissionen vedrørende decentrale agenturer / fællesforetagender

Adskillige anmodninger fra Europa-Parlamentet berører emner, der er blevet drøftet af Den Interinstitutionelle Arbejdsgruppe om Agenturer og adresseret i den fælles tilgang, som for nylig blev vedtaget af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. F.eks. opfordrer Europa-Parlamentet Kommissionen til at udvikle skabeloner for de årlige arbejdsprogrammer og aktivitetsrapporter (artikel 64 i beslutningen om det almindelige budget og artikel 39 i beslutningen om præstationer, økonomisk forvaltning og kontrol med agenturer) og anmoder om en gennemgang Kommissionens position i agentureres bestyrelser (artikel 90 i beslutningen om præstationer, økonomisk forvaltning og kontrol med agenturer). Kommissionen vil udsende en køreplan for gennemførelsen af den *fælles tilgang med en konkret tidsplan for de planlagte aktiviteter* inden udgangen af 2012. I køreplanen vil Kommissionen bl.a. angive, hvordan den vil følge op på de spørgsmål, Europa-Parlamentet har rejst. Agenturerne vil være ansvarlige for gennemførelsen af de emner, der ligger inden for deres kompetenceområder.

* * *